

OPĆINSKO VIJEĆE

PRIJEDLOG

Broj: 04-31-853/05
Ilijaš, 14.05.2021. godine

Općinsko vijeće na sjednici održanoj dana ____ 2021. godine rješavajući u predmetu revizije dodjele zemljišta po rješenju Prelaznog Općinskog Vijeća broj: 08-475-136/96 od 23.07.1996. godine po zahtjevu Močević Radmile zastupane po punomoćniku – advokatu Jokić Dragiši iz Sarajeva, na osnovu člana 87., 88., 89., 90. Zakona o građevinskom zemljištu ("Službene novine FBiH" br. 25/03, 16/04, 67/05), člana 200. Zakona o upravnom postupku ("Službene novine FBiH", br. 2/98 i 48/99), člana 55. Statuta općine Ilijaš – prečišćeni tekst ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 20/09, 46/18), člana 99. Poslovnika o radu Općinskog vijeća Ilijaš ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 2/10, 18/15, 7/19), u vezi presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 025239 15 U od 30.01.2019. godine, donosi:

RJEŠENJE

Odbija se zahtjev Močević Radmile zastupane po punomoćniku – advokatu Jokić Dragiši iz Sarajeva, za reviziju dodjele zemljišta po rješenju Prelaznog Općinskog Vijeća Ilijaš broj: 08-475-136/96 od 23.07.1996. godine.

Obrazloženje

Močević Radmila zastupana po punomoćniku – advokatu Jokić Dragiši iz Sarajeva obratila se sa zahtjevom Općinskom vijeću putem Službe za imovinsko pravne poslove, geodetske poslove i katastar Općine Ilijaš za reviziju dodjele zemljišta po rješenju Prelaznog Općinskog Vijeća broj: 08-475-136/96 od 23.07.1996. godine.

Islamska zajednica Sarajevo obratila se Prelaznom Općinskom Vijeću Općine Ilijaš sa zahtjevom za dodjelu zemljišta označenog kao k.č.br. 361/10 K.O. SP_Donja Vogošća kojem po novom premjeru odgovara parcela k.č.br. 1084/2 K.O. Ilijaš Grad radi proširenja harema kod džamije u Starom Ilijašu. Uz zahtjev Islamska zajednica Sarajevo priložila je rješenje Sekretarijata za urbanizam građevinarstvo i stambeno komunalne poslove broj: 09-364-29/96 od 23.07.1996. godine kojim se daje urbanistička saglasnost za proširenje postojećeg harema u svrhu sahranjivanja posmrtnih ostataka žrtava agresije na BiH na području Općine Ilijaš. Takođe uz zahtjev su priložili zemljišnoknjižni izvadak iz kojeg se vidi da je parcela k.č.br. 361/10 upisana u zk.ul.br. 4860 K.O. SP_Donja Vogošća upisana kao državno vlasništvo na osnovu pravosnažnog rješenja Skupštine Opštine Ilijaš broj: 03-38/1-66. Po službenoj dužnosti izvršen je uvid u rješenje Uprave za stambena pitanja Kantona Sarajevo broj: 23/0-372-321/99 od 05.04.2003. godine u kojem stoji da se odbija zahtjev Jokić Srete oca Močević Radmile za vraćanje stana u posjed u ul. 28. juli br. 53 Ilijaš, zbog odsustva stranačke legitimacije. Naime iz obrazloženja rješenja saznajemo da podnositeljica zahtjeva nije priložila ugovor o korištenju stana, a na zahtjev Uprave za stambena pitanja, Kantona Sarajevo "Sarajevo stan" dostavilo je potvrdu broj: 03-698-1/02 od 20.02.2003. godine kojom se potvrđuje da zgrada u ulici 28. juli br. 53 u Ilijašu, nije u evidenciji stambenih zgrada.

Služba za imovinsko pravne poslove, geodetske poslove i katastar Općine Ilijaš po uputama drugostepenog organa donijela je rješenje broj: 04-31-853/05 od 07.01.2011. godine kojim se odbija zahtjev Močević Radmile za reviziju dodjele zemljišta po rješenju Prelaznog Općinskog vijeća br. 08-475-136/96 od 23.07.1996. godine. Protiv rješenja

Službe Močević Radmila putem punomoćnika – advokata Jokić Dragiša iz Sarajeva uložila je žalbu Federalnoj upravi za geodetske i imovinsko pravne poslove Sarajevo koja je svojim rješenjem broj: 05-31-3-554/11 od 30.05.2011. godine poništila rješenje Službe i predmet dostavlja Općinskom Vijeću Ilijaš kao organu nadležnom za rješavanje u ovoj upravnoj stvari.

Prema uputama iz rješenja Federalne uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove Sarajevo broj: 05-31-3-554/11 od 30.05.2011. godine Općinsko Vijeće Ilijaš donijelo je rješenje br. 04-31-853/05 od 28.10.2011. godine kojim se odbija zahtjev Močević Radmile zastupane po punomoćniku – advokatu Jokić Dragiši iz Sarajeva za reviziju dodjele zemljišta po rješenju Prelaznog Općinskog vijeća Ilijaš br. 08-475-136/96 od 23.07.1996. godine. Močević Radmila zastupana po punomoćniku – advokatu Jokić Dragiši iz Sarajeva pokrenula je upravni spor pred Kantonalnim sudom u Sarajevu koji je donio presudu br. 09 0 U 014118 11 U od 12.11.2014. godine kojim se tužba tužitelja uvažava a osporeno rješenje poništava i predmet vraća na ponovni postupak.

Postupajući po uputama iz presude Kantonalnog suda u Sarajevu Služba je održala usmenu raspravu dana 16.04.2015. godine uz prisustvo punomoćnika podnositeljica zahtjeva na kojoj je ista izjavila da u cjelosti ostaje kod podnesenog zahtjeva za reviziju dodjele gradskog građevinskog zemljišta na osnovu člana 87. i 88. Zakona o građevinskom zemljištu. Na usmenoj raspravi punomoćnik priložio je kopiju katastarskog plana iz 2001. godine na kojoj je naznačeno da je objekat izgrađen na zemljištu označenom kao k.č.br. 1084/2 K.O. Ilijaš Grad poništen što se može vidjeti na analognom katastarskom planu obzirom da je isti u toku rata porušen. Obzirom da punomoćnik nije mogao obezbjediti prisustvo svjedoka isti je ostao u obavezi da obavijesti Službu radi zakazivanja nove rasprave koja je održana dana 29.09.2015. godine na kojoj je uz prisustvo Močević Radmile, punomoćnika uzeta izjava od predloženog svjedoka Ivić Mare kćeri Lovre iz Ilijaša koja je izjavila da je od 1965. godine stalno nastanjena u Starom Ilijašu sve do početka agresije 1992. godine i da se sjeća da je tu živila porodica Jokić Srete koji je tu stambenu jedinicu dobio od svoje firme kao invalid i koja je bila prilagođena za potrebe invalidne osobe. Takođe je izjavila da je odmah nakon Reintegracije 1996. godine vratila se u Ilijaš i prilikom obilaska svog stana vidjela je da pomenuta stambena jedinica nije bila devastirana a kada je devastirana odnosno porušena na tu okolnost se ne može izjasniti. Takođe napomenula je da se radilo o zasebnom individualnom stambenom objektu.

Iz izjave predloženog svjedoka Ivić Mare ne može se tačno utvrditi gdje se nalazio taj objekat u kojem su živjeli Jokić Sreto i njegova porodica pa se takvoj izjavi ne može pokloniti puna vjera tj. izjava je paušalna.

U toku postupka pribavljen je historijat parcele označene kao k.č.br. 361/10 K.O SP_Donja Vogošća gdje u "B" vlasničkom listu stoji da je upisana kao društvena svojina sa dijelom 1/1 a na osnovu ugovora od 01.07.1970. godine i dopune istog od 06.05.1974. godine uknjižuje se pravao korištenja u korist TP "Konzum" Sarajevo - SOUR Zemljoradnička zadruga "Podlugovi" iz Ilijaša. Na osnovu rješenja Općine Ilijaš br. 08-475-8/97 od 27.02.1997. godine upisuje se nosilac prava raspolaganja u korist Općine Ilijaš sa dijelom 1/1, iz čega se vidi kontinuitet društvenog odnosno državnog vlasništva što znači da predmetno zemljište nikad nije bilo na korištenju podnositeljice zahtjeva odnosno njenog oca Jokić Srete.

Nakon provedenog upravnog postupka Općinsko vijeće Općine Ilijaš utvrdilo je da je zahtjev za reviziju naprijed navedenog rješenja podnesen od strane Močević Radmile koja kao i njen otac Jokić Sreto na predmetnom zemljištu nisu imali pravo korištenja ni prije ni na dan 06.04.1992. godine što se vidi iz zemljišnoknjižnog izvadka zk.ul.br. 4860 K.O. SP_Donja Vogošća gdje u "B" vlasničkom listu naprijed navedeno zemljište vodi se kao državno vlasništvo sa dijelom 1/1.

Općina Ilijaš nema nikakva saznanja kroz bilo kakve pisane dokaze da je Jokić Sreto živio u ratnom periodu od (1992-1995) godine u predmetnom objektu. Kako Jokić Sreto nije posjedovao niti jedan valjan dokaz o posjedovanju kako privremenog ili trajnog prava korištenja (titular privremenog prava i trajnog prava korištenja bi morao biti upisan u zemljišnoknjižnu evidenciju na osnovu izdatog rješenja ili sačinjenog ugovora) te iz tog razloga Općini Ilijaš nije bila potrebna saglasnost u postupku dodjele zemljišta Islamskoj zajednici Sarajevo radi proširenja harema džamije za ukopavanje posmrtnih ostataka

nastradali u toku agresije na Bosnu i Hercegovinu. Također iz svega naprijed navedenog obzirom da Jokić Sreto nije bio nosilac trajnog prava korištenja ili privremenog prava korištenja iz tog razloga predmetni objekat nije mogao biti predmetom ostavinskog postupka, a ne iz razloga što je bio porušen nego iz razloga što na predmetnom objektu kao i zemljištu ispod objekta nije bilo utvrđeno pravo korištenja (privremeno ili trajno pravo korištenja), niti se sudu mogao prezentirati i jedan valjan dokaz o postojanju navedenog prava.

U toku postupka pribavljeno je Uvjerenje o prebivalištu Ministarstva unutrašnjih poslova br. 05-11-13-6-746/19 od 31.07.2019.godine u kojem stoji da je Močević Radmila kći Srete rođena 01.01.1962. godine u mjestu Brdo općina Pale ima prijavljeno prebivalište / boravište u Sektoru za administraciju Ilijaš na adresama:

- 02.10.1981. god. prijava ul. Bosanski put br. 53 Ilijaš
- 02.10.1981 god. odjava iz Ilijaša za Ilidžu
- 05.10.1981.god. prijava Osijek ul. Drage Filipovića br. 81 Ilidža. Iz tog razloga nisu ispunjeni uslovi iz člana 89. Zakona o građevinskom zemljištu obzirom da Općinsko vijeće u postupku revizije dodjele nije utvrdilo da je podnositeljica zahtjeva Močević Radmila na dan ili prije 6. aprila 1992. godine koristila predmetno zemljište u stambene svrhe pa joj nije prekinuto pravo korištenja između 6. aprila 1992.godine i dana stupanja na snagu ovog zakona bez njene saglasnosti pa iz tog razloga nema šta vratiti kao i osigurati naknadu. Močević Radmila uz svoj zahtjev za reviziju dodjele zemljišta priložila je rješenje o nasljeđivanju Osnovnog suda u Sokocu broj: O:82/02 od 20.06.2002. godine iza umrlog oca Jokić Srete sina Mile iz kojeg se vidi da ostavinsku masu čini samo pokretna imovina opisana u izreci ovog rješenja iz čega se može zaključiti da Jokić Sreto nije bio nosilac stanarskog prava, ni vlasnik predmetnog objekta sagrađenog na zemljištu označenom kao k.č.br. 361/10 K.O. SP_Donja Vogošća, kao ni nosilac prava korištenja na istom zemljištu.

Postupajući po uputama iz presude Kantonalnog suda u Sarajevu br. 09 0 U 025239 15 U od 30.01.2019. godine, Služba je održala usmenu raspravu dana 06.08.2019. godine uz prisustvo punomoćnika i podnositeljice zahtjeva Močević Radmile na kojoj je izjavila da u cijelosti ostaje kod podnesenog zahtjeva za reviziju dodjele gradskog građevinskog zemljišta u skladu sa odredbama člana 87. i 88. Zakona o građevinskom zemljištu ("Službene novine F BiH", br. 25/03, 16/04, 67/05). Punomoćnik advokat Jokić Dragiša je izjavio da će naknadno dostaviti dokumentaciju koja dokazuje da je predmetni objekat Jokić Sreto koristio u stambene svrhe i da će istu dokumentaciju dostaviti najkasnije u roku od 30 dana.

Dana 26.08.2019. godine punomoćnik advokat Jokić Dragiša u skladu sa preuzetom obavezom na raspravi održanoj 06.08.2019. godine dostavio je fotografije, račun za instalaciju telefona na ime Jokić Sreto od 25.12.1986. godine račun PTT usluga od 06.12.1991. godine, potvrda JP "Elektroprivreda BiH" d.d. Sarajevo od 05.11.2010. godine i potvrda JKP "Vodostan" d.o.o. Ilijaš od 03.11.2010. godine. Iz naprijed navedene dokumentacije kao i fotografije na kojoj se vidi objekat u vrijeme Reintegracije ne može se sa sigurnošću utvrditi da je to baš taj objekat u kojem je živio Jokić Sreto sa svojom porodicom.

Dana 08.08.2019. godine u prostorijama Službe za imovinsko pravne poslove, geodetske poslove i katastar Općine Ilijaš u svojstvu svjedoka pristupio je Čosić Džemal sin Mustafe iz Salkanovog Hana – Ilijaš koji je izjavio da je bio uposlenik Zemljoradničke zadruge Podlugovi i da se sjeća da je Zemljoradnička zadruga Podlugovi u Starom Ilijašu u ul. 28. juli u blizini džamije imala i bila vlasnik zgrade u kojoj je bila Uprava zgrade a da je na spratu bio stambeni prostor. U Zemljoradničkoj zadruzi je radio do 2003. godine kada se penzionisao i da se dobro sjeća da je poslije završetka rata odnosno po Reintegraciji Općine Ilijaš 1996. godine ova zgrada koja se nalazi u neposrednoj blizini džamije u Starom Ilijašu porušena kao i džamija. Takođe uzeta je izjava Matoruga Mehmeda sina Avde iz Misoče koji je u svojstvu svjedoka izjavio da je bio uposlenik Zemljoradničke zadruge i da je ista u Starom Ilijašu u ul. 28. juli u blizini džamije imala i bila vlasnik zgrade u kojoj je bila Uprava zadruge. Takođe je izjavio da je u Zemljoradničkoj zadruzi radio kao transportni radnik kao i radnik na provjeri ispravnosti kvaliteta otkupljenog mlijeka i da se dobro sjeća da je poslije završetka rata odnosno po Reintegraciji Općine Ilijaš 1996. godine Upravna zgrada Zemljoradničke zadruge bila porušena obzirom da je ista bila u neposrednoj blizini džamije u Starom Ilijašu koja je takođe porušena.

Prema uputi iz presude Kantonalnog suda u Sarajevu br. 09 0 U 025239 15 U od 30.01.2019. godine koja se odnosi na priloženo uvjerenje Službe za prostorno uređenje, stambeno komunalne poslove i poslove obnove Općine Ilijaš br. 03-23-3176/03 od 21.08.2003. godine u kojem stoji da je individualno – stambeni objekat koji se nalazi u ul. Bosanski put gdje je Jokić Vojka supruga Jokić Srete stanovala, uništen i isti do sada nije ušao u program izgradnje od strane Općine ili neke od humanitarnih organizacija, tako što su činjenice utvrđene na osnovu službenog popisa stanovništva iz 1991. godine i kopije katastarskog plana od 21.09.2001. godine izdate od strane Geodetske uprave Ilijaš kao i obavještenja iste Službe br. 03-23-4407/03 od 22.12.2003. godine kojim se Jokić Vojka majka podnositeljice zahtjeva obavještava da su planirana sredstva za obnovu stambenog fonda iz budžeta Općine Ilijaš za 2003. godinu potrošena i da nova dodjela građevinskog materijala će uslijediti poslije usvajanja budžeta za 2004. godinu.

Što se tiče Uvjerjenja Službe za prostorno uređenje, stambeno komunalne poslove i poslove obnove Općine Ilijaš br. 03-23-3176/03 od 21.08.2003. godine u kojem stoji da je individualni stambeni objekat koji se nalazi u ul. Bosanski put u kojem je stanovala majka podnositeljice zahtjeva Jokić Vojka uništen u istom uvjerenju nije tačno precizirano na kojem zemljištu je bio izgrađen stambeni objekat obzirom da sam navod da se stambeni objekat nalazio u ul. Bosanski put ne može nam tačno i precizno reći na kojem zemljištu je objekat bio izgrađen obzirom da ul. Bosanski put je najduža ulica na području Općine Ilijaš i proteže se na lokalitetu od pružnog prelaza – Alića rampa do Malešićkog mosta u Malešićima što znači da naprijed navedeni uvjerenjem nije tačno precizirano gdje se nalazio taj stambeni objekat što znači da istim nije utvrđeno da je objekat bio izgrađen na zemljištu označenom kao k.č.br. 361/10 K.O. SP_Donja Vogošća kojem po novom premjeru odgovara parcela k.č.br. 1084/2 K.O. Ilijaš Grad. Iz svega naprijed navedenog ne može se pouzdano utvrditi da li je predmetni stambeni objekat bio izgrađen na zemljištu koje je predmet revizije dodjele a sa sigurnošću ne možemo utvrditi da je podnositeljica zahtjeva odnosno njeni prednici koristila predmetno zemljište u stambene svrhe te na taj način se nije moglo konstituisati faktičko pravo korištenja na zemljištu u stambene svrhe u skladu sa odredbama člana 87. stav 3. Zakona o građevinskom zemljištu.

U skladu sa uputom iz presude Kantonalnog suda u Sarajevu br. 09 0 U 025239 15 U od 30.01.2019. godine u kojoj stoji da podnositeljica zahtjeva traži da joj se predmetna parcela vrati na korištenje iz razloga što bi se vraćanjem iste i izgradnjom objekta koji se na istoj nalazio, stekli uslovi za upis prava svojine na imovini koju je njen otac stekao prije rata, pa obzirom na svrhu zbog koje je predmetni objekat srušen i zemljište dodijeljeno na korištenje da je moguća i primjena člana 90. stav 1. i 3. Zakona o građevinskom zemljištu. U članu 90. stav 1. stoji "Ukoliko je treća strana in bona fide započela izgradnju na zemljištu koje je predmet revizije ili ako je zemljište privredeno namjeni, Općina (Opština, odnosno grad) će kompenzirati podnosioca zahtjeva bilo putem novčane naknade u skladu sa članom 69. ovog Zakona, ili putem dodjele zemljišne parcele koja je podudarna po veličini, funkciji, vrijednosti, lokaciji itd., zavisno od izbora podnosioca zahtjeva". U članu 69. Zakona o građevinskom zemljištu stoji da raniji vlasnik neizgrađenog gradskog građevinskog zemljišta, odnosno njegov pravni sljednik stiče pravo na naknadu po pravosnažnosti rješenja o preuzimanju odnosno nakon davanja izjave o predaji zemljišta Općini (Opštini, odnosno gradu), naime u ovom konkretnom slučaju nemože se primijeniti član 69. Zakona o građevinskom zemljištu obzirom da podnositeljica zahtjeva kao i njeni prednici nisu vlasnici predmetnog zemljišta, pa iz tog razloga ne postoji mogućnost primjene člana 90. Zakona o građevinskom zemljištu.

Što se tiče naprijed pomenute kopije katastarskog plana izdate od strane Općinske geodetske uprave Ilijaš od 21.09.2001. godine takođe objekat koji je bio izgrađen na predmetnom zemljištu a koji je u toku ratnih dešavanja porušen je bio objekat vlasništvo Zemljoradničke zadruge koji je služio kao upravna zgrada a nije bio individualno stambeni objekat u kojem su živjeli prednici podnositeljice zahtjeva.

Na usmenoj raspravi održanoj dana 12.02.2021. godine saslušani su predloženi svjedoci i to: Matoruga Mehmed sin Avde JMB 0805950171918 čiji je identitet utvrđen na osnovu lk.br. 260T01T50 MUP KS Ilijaš koji je na upit voditelja postupka izjavio: Da je u mjesecu aprilu 1973. godine počeo raditi u Zemljoradničkoj zadruzi u kojoj je obavljao poslove transportnog radnika i sjeća se da je prilikom rada viđao Jokić Sretu u kolicima vrlo često obzirom da je isti nastradao i poslije toga kao invalid se penzionisao s tim da se

on ne može izjasniti na okolnost gdje je tačno Jokić Sreto sa svojom porodicom živio. U Zemljoradničkoj zadrugi je radio do 1976. godine kada je otišao da radi u Željezaru Ilijaš. Takođe sjeća se 1996. godine nakon Reintegracije Općine Ilijaš da je prolazio pored objekata Zemljoradničke zadruge koji su bili porušeni, jer su se isti objekti nalazili u neposrednoj blizini vjerskog objekta džamije koja je takođe bila porušena.

Na upit punomoćnika advokata Jokić Dragiša da li mu je poznato da je Jokić Sreto stanovao u zgradi koja se nalazila u neposrednoj blizini vlasništvo Zemljoradničke zadruge izjavio je da se sjeća da je ulaz u zgradu bio prilagođen za ulazak invalidne osobe pošto je Jokić Sreto bio u kolicima. Takođe je izjavio da je išao u selo Luku i Kadariće kako bi obišao imovinu svojih rođaka i tada je vidio da su bili potpuno porušeni objekti svi koji su bili u neposrednoj blizini džamije pa između ostalog i objekat u kojem je stanovao Jokić Sreto. Takođe punomoćnik advokat Jokić Dragiša je pokazao svjedoku fotografiju i pitao ga da li je na ovoj fotografiji kuća u kojoj je živio Jokić Sreto što je svjedok potvrdno odgovorio.

Izjava predloženog svjedoka Matoruga Mehmeda sina Avde iz Misoče da se sjeća da je odmah nakon Reintegracije Općine Ilijaš prolazio pored objekta Zemljoradničke zadruge koji je bio porušen a hangar zapaljen a nakon pokazivanja fotografije od strane punomoćnika podnosioca zahtjeva sa pitanjem da li je na toj fotografiji kuća u kojoj je živio Jokić Sreto potvrdno je odgovorio, što znači da i njegovo svjedočenje se ne može uzeti u obzir jer je izjava dana na zapisnik 12.02.2021. godine kontradiktorna sa izjavom koju je svjedok dao nakon postavljenog pitanja od strane punomoćnika koji se odnosi na fotografiju objekta u kojoj je po izjavi punomoćnika živio Jokić Sreto pa se iz tog razloga izjavi predloženog svjedoka ne može pokloniti puna vjera iz razloga što istovremeno daje izjavu a odmah poslije je demantuje.

Čosić Džemal sin Mustafe JMB 1505948171781 čiji je identitet utvrđen na osnovu lk.br. 260M01937 MUP KS Ilijaš koji je na upit voditelja postupka izjavio: da je bio uposlenik Zemljoradničke zadruge i dobro se sjeća da je u Starom Ilijašu u ul. 28. juli u blizini džamije bila upravna zgrada tadašnjeg 6. aprila. U upravnoj zgradi 6. aprila stanovao je Jokić Sreto sa svojom porodicom a kako i na koji način je došao u posjed tog stana nije mi poznato. Na upit punomoćnika advokata Jokić Dragiša da li je u zgradi u kojoj je stanovao Jokić Sreto bilo još nekih korisnika zgrade ili je samo on stanovao sa svojom porodicom svjedok je izjavio da su samo oni stanovali jer je to bila mala zgrada da nije bilo drugih korisnika niti poslovnih prostorija zadruge.

Kada se uporede izjave predloženog svjedoka Čosić Džemala sina Mustafe iz Salkanova Hana - Ilijaš od 08.08.2019. godine i 12.02.2021. godine može se zaključiti da je svjedok dao dvije različite izjave te se kao takvim ne može pokloniti vjera i ne mogu se uzeti kao dokazno sredstvo u naprijed navedenom upravnom postupku.

U saglasnosti sa članom 28. Zakona o zemljišnim knjigama F BiH ("Službene novine F BiH", br. 19/03, 54/04, 32/19), pravo korištenja se upisuje u zemljišnu knjigu, te se upisom ovog prava u zemljišnim knjigama konstituiše ovo pravo, čime upis ima konstitutivno dejstvo, a isto pravo se stiče upisom u zemljišnu knjigu u skladu sa odredbama člana 5. ovog Zakona. Dakle, upisi prava u zemljišnu knjigu imaju konstitutivno dejstvo, a nisu deklaratornog karaktera, kako nepravilno tvrdi podnositeljica zahtjeva, tako da navodno faktičko stanje nema nikakvog pravnog značaja.

Obzirom da je u toku postupka utvrđeno da je predmetno zemljište oduvijek bilo državno što se vidi iz historijata parcele k.č.br. 361/10 K.O. SP_Donja Vogošća, što znači da podnositeljica zahtjeva nikada nije imala pravo korištenja na istom zemljištu što se vidi iz kopije katastarskog plana sačinjene dana 21.09.2001. godine kao i kopije katastarskog plana od 31.03.2015. godine te se iz tog razloga nije moglo postupiti u skladu sa odredbama člana 88. i 89. Zakona o građevinskom zemljištu ("Službene novine FBiH", br. 25/03, 16/04, 67/05).

Podnositeljica zahtjeva želi sebi pribaviti nezakonitu korist te izvodi sasvim neprihvatljiv zaključak da joj ovaj stambeni objekat pripada po odredbama člana 87. stav 3. Zakona o građevinskom zemljištu F BiH. Član 87. stav 3. Zakona o građevinskom zemljištu F BiH izričito utvrđuje da fizička lica ili njihovi zakonski nasljednici, a podnositeljica zahtjeva Močević Radmila nije nasljenik iza njenog prednika Jokić Srete što se vidi iz ostavinskog rješenja Osnovnog suda u Sokocu br. 82/02 od 20.06.2002. godine koji su imali pravo korištenja na građevinskom zemljištu ili koja su to pravo koristili na dan

ili prije 6. aprila 1992. godine za stambene svrhe imaju podnijeti zahtjev za reviziju. Prema tome podnositeljica zahtjeva Močević Radmila mora dokazati da je njen prednik Jokić Sreto imao pravo korištenja na parceli označenoj kao k.č.br. 361/10 upisanoj u zk.ul.br. 4860 K.O. SP_Donja Vogošća, što po novom premjeru odgovara parceli k.č.br. 1084/2 K.O. Ilijaš Grad, a ova je parcela državno vlasništvo sa dijelom 1/1 na osnovu pravosnažnog rješenja SO Ilijaš br. 03-38/1-66 od 04.12.1967. godine. Naime podnositeljica zahtjeva kao ni njen otac Jokić Sreto na predmetnom zemljištu ni prije 6. aprila 1992. godine niti na dan 6. aprila 1992. godine nisu imali pravo korištenja, niti su to pravo koristili, što su zakonski uslovi iz člana 87. stav 3. Zakona o građevinskom zemljištu F BiH, a sve imajući u vidu da su ove činjenice vidljive iz historijata ove parcele.

Samim tim iz dokumentacije spisa nesumnjivo je nesporno utvrđeno da prednik podnositeljice zahtjeva Jokić Sreto nikada nije bio nosilac stanarskog prava, nikada nije bio vlasnik stambenog objekta sagrađenog na zemljištu označenom kao k.č.br. 361/10 K.O. SP_Donja Vogošća, kao što nikada nije bio nosilac prava korištenja na istom zemljištu. U ovakvoj činjeničnoj situaciji gdje podnositeljica zahtjeva nema nikakvih dokaza za svoje tvrdnje ista očigledno pravi činjenične i pravne konstrukcije, pravno tumači zakonske propise kako njoj odgovaraju, te pri tom ističe paušalno i bez ikakvog pravnog uporišta da se u postupku revizije u smislu člana 87. Zakona o građevinskom zemljištu F BiH utvrđuje faktičko stanje na dan 6.4.1992. godine, bez obzira na upisana ili neupisana prava korištenja, kao i da upis prava korištenja zemljišta u državnoj svojini i nije potreban jer je njen prednik bio vlasnik zgrade, ali bez ikakvih dokaza. Svakako da vlasnik zgrade ima pravo korištenja zemljišta pod zgradom i onog zemljišta koje služi za redovnu upotrebu, ali to pravo se isključivo izvodi iz stanja vlasništva zgrade, a ne nevlasništva.

Konačno smatramo da je pobijano rješenje doneseno na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, uz poštivanje svih pravila Zakona o upravnom postupku F BiH, te da je donesena zakonita Odluka cijeneći član 87, 88, 89. te član 90. Zakona o građevinskom zemljištu, kao i sve zakonske propise koji su primijenjeni u ovom upravnom postupku.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja.

Protiv ovog rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može uložiti tužba i pokrenuti upravni spor kod Kantonalnog suda u Sarajevu u roku od 30 dana od dana prijema ovoga rješenja. Tužba se predaje u dva istovjetna primjerka, a uz istu se prilaže rješenje u originalu ili prepisu, taksirana sa 100,00 KM po Tarifnom broju 23. Zakona o sudskim taksama – prečišćeni tekst ("Sl. novine Kantona Sarajevo", br. 36/14).

Voditelj postupka, Muratović Hamida, dipl. pravnik

DOSTAVLJENO

1. Jokić Dragiša
ul. Trg Ilidžanske brigade bb.
Tržni centar Dobrinja 4 - Sarajevo
2. U spis predmeta

PREDSJEDAVAJUĆA OPĆINSKOG VIJEĆA

Alma Omerović, BA nov. s.r.